

ÎNCHEIERE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Primăria municipiului Bălți,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe acțiuni „Cet-Nord” împotriva Primăriei municipiului Bălți, Allei Nacladcevscaia, Anastasiei Nacladcevscaia și lui Sergiu Nicolaev, intervenient accesoriu Întreprinderea municipală „Gospodăria locativ-comunală Bălți” cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică,

împotriva deciziei din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către Primăria municipiului Bălți și a fost menținută hotărârea din 15 iulie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul central,

constată:

La 10 decembrie 2019 SA „Cet-Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Bălți, Allei Nacladcevscaia, Anastasiei Nacladcevscaia și lui Sergiu Nicolaev cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, conform informației din Registrul bunurilor imobile, înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunului imobil – apartamentul nr. xxxx nu a fost solicitată, astfel, conform art. 74 alin. (1) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, imobilul menționat aparține administrației publice locale din mun. Bălți.

A menționat că, la 27 martie 2018, în baza dispoziției primarului mun. Bălți nr.108, imobilul enunțat a fost transmis pârâților în locațiune, fiind încheiat contractul nr. 01 din 29 mai 2018.

A susținut că, pârâții au beneficiat de serviciile prestate de SA „Cet-Nord” în perioada 01 octombrie 2018-30 aprilie 2019.

A afirmat că, conform informației cu privire la calculul pentru energia termică și achitarea acesteia pentru perioada 26 februarie 2017-30 aprilie 2019, pe apartamentul nominalizat s-a format o datorie la energia termică în sumă de 10

811,72 de lei.

A relevat că, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 18 mai 2019 și 05 septembrie 2019 a expediat în adresa pârâților pretenții, prin care a solicitat achitării datoriei în termen de 7 zile, însă fără careva rezultat.

A solicitat încasarea din contul pârâtului Primăria mun. Bălți a datoriei în sumă de 5 969,65 de lei, iar din contul pârâților Alla Nacladcevscaia, Anastasia Nacladcevscaia și Sergiu Nicolaev a datoriei în sumă de 4 842,07 lei, precum și încasarea în mod solidar din contul pârâților, a cheltuielilor de judecată în sumă de 334,35 de lei.

Prin încheierea din 10 februarie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul central, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu ÎM „Gospodăria locativ-comunală Bălți”.

Prin hotărârea din 15 iulie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul central, a fost admisă acțiunea depusă de către SA „Cet-Nord”, au fost încasate de la Primăria mun. Bălți în beneficiul SA „CET-Nord” datoria în sumă de 5 969,65 de lei și taxa de stat în sumă de 179,08 lei și au fost încasate în mod solidar de la Alla Nacladcevscaia, Anastasia Nacladcevscaia și Sergiu Nicolaev în beneficiul SA „CET-Nord” datoria în sumă de 4 842,07 lei și taxa de stat în sumă de 155,27 de lei.

La 22 iulie 2020 Primăria mun. Bălți a declarat apel nemotivat, iar la 05 octombrie 2020 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe în partea încasării de la Primăria mun. Bălți în beneficiul SA „Cet-Nord” a datoriei în suma de 5 969,65 de lei și a taxei de stat în sumă de 170,08 lei și emiterea în această parte a unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii sau scoaterea cererii de pe rol.

Prin decizia din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de către Primăria mun. Bălți și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că, conform informației din Registrul bunurilor imobile, înregistrarea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. xxxx nu a fost solicitată, iar la subcapitolul III partea I este indicat că, apartamentul a fost dat în folosință lui Ion Timofeev în baza deciziei Consiliului municipal Bălți nr. 8/9 din 27 octombrie 2005 și la subcapitolul III partea II este indicat că, imobilul respectiv a fost dat în locațiune Aliei Nacladcevscaia în baza deciziei nr. 3/12 din 08 februarie 2018.

Totodată, instanța de apel a reținut că, conform informației privind calculele pentru energia termică pe numele Aliei Nacladcevscaia, pentru apartamentul enunțat au fost acumulate datoriile pentru energia termică livrată în sumă de 10 811,72 de lei pentru perioada 01 februarie 2017 – 30 noiembrie 2019, iar conform răspunsului Serviciului Stare Civilă Bălți nr. 3008 din 18 aprilie 2017, Ivan Timofeev, născut la 27 martie 1927, a decedat la 09 februarie 2014, Vera Timofeev, născută la 01 ianuarie 1931, a decedat la 28 iulie 2008 și Anatoli Timofeev, născut la 05 octombrie 1952, a decedat la 27 februarie 2017.

Instanța de apel a relevat că, prima instanță corect a stabilit că, datoriile formate către agenții economici pînă la data decesului locatarilor menționați urmează a fi anulate, în baza prevederilor art. 664 alin. (1) din Codul civil. Astfel, la 05 februarie 2018 SA „Cet-Nord” a emis ordinul nr. 26 privind anularea parțială a

datoriei, în acest ordin fiind indicat că, SA „Cet-Nord” a furnizat energie termică apartamentului nr. xxxx, iar locatarii apartamentului Ion Timofeev, Vera Timofeev și Anatoli Timofeev au decedat și după decesul lui Anatoli Timofeev, succesori în drept nu sunt, datoria la momentul decesului acestuia pentru energia termică consumată constituind suma de 7 717,93 de lei.

Afară de aceasta, instanța de apel a reținut că, conform dispoziției primarului mun. Bălți nr. 108 din 27 martie 2018, imobilul vizat a fost transmis în locațiune Aliei Nacladcevscaia și membrilor familiei acesteia: fiul Serghei Nicolaev și fiica Anastasia Nacladcevscaia, fiind încheiat la 29 mai 2018, între Alla Nacladcevscaia și ÎM „Gospodăria locativ-comunală Bălți” contractul de locațiune nr. 01 confirmat prin decizia Consiliului municipal Bălți nr. 9/24 din 26 aprilie 2018.

Conform calculului datoriei pentru energia termică livrată, pentru perioada 27 februarie 2017-24 martie 2017 a fost livrată energie termică în sumă de 555,17 lei, pentru perioada 01 octombrie 2017-01 aprilie 2018 în sumă de 5 415,48 de lei și pentru perioada 01 octombrie 2018-01 aprilie 2019 în sumă de 4 842,07 lei, în total pentru perioadele menționate suma de 10 811,72 de lei.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, SA „Cet-Nord” este îndreptățită să solicite plata datoriei acumulate din contul Primăriei mun. Bălți, or, prima instanță corect a constatat că, chiriașii apartamentului, care au dispus de dreptul de folosință asupra bunului imobil în baza deciziei Consiliului municipal Bălți nr. 8/9 din 27 octombrie 2005, Ivan Timofeev, Vera Timofeev și Anatoli Timofeev au decedat, ultimul deces fiind înregistrat la 21 martie 2017, iar contractul de locațiune pe numele Aliei Nacladcevscaia în privința apartamentului enunțat, în baza dispoziției primarului nr. 108 din 27 martie 2018, a fost încheiat abia la 29 mai 2018, însă pe parcursul la 1 an și 3 luni de zile apartamentul enunțat n-a fost repartizat unui alt chiriaș după decesul membrilor familiei Timofeev.

Instanța de apel a menționat că, nu poate fi reținut argumentul invocat de către Primăria mun. Bălți precum că, apartamentul în cauză nu-i aparține cu drept de proprietate, or, acest imobil face parte din fondul locativ al primăriei, ea îl gestionează și îl dă în chirie, iar faptul că dreptul de proprietate nu este înregistrat în Registrul bunurilor imobile nu o decade pe primărie din dreptul de proprietate, atribuit acesteia în virtutea legii.

La 30 decembrie 2020 Primăria mun. Bălți a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea încasării de la Primăria mun. Bălți în beneficiul SA „Cet-Nord” a datoriei în suma de 5 969,65 de lei și a taxei de stat în sumă de 170,08 lei și emiterea în această parte a unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii sau scoaterea cererii de pe rol.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea încasării de la Primăria mun. Bălți în beneficiul SA „Cet-Nord” a datoriei în suma de 5 969,65 de lei, deoarece instanțele judecătorești au apreciat arbitrar probele.

A menționat că, instanțele judecătorești au atribuit în mod greșit Primăriei mun. Bălți statutul de consumator al energiei termice livrate de către SA „Cet-Nord” la locul de consum din mun. xxxx în perioada în care apartamentul a rămas

nerepartizat (26 februarie 2017 – 30 aprilie 2018).

A specificat că, la 27 februarie 2017 a decedat ultimul chiriaș, Anatoli Timofeev, iar 30 aprilie 2018 a fost încheiat sezonul de încălzire, după care a fost încheiat contractul de locațiune nr. 01 din 29 mai 2018 între ÎM „GLC Bălți”, în calitate de gestionar al fondului de locuințe și noul chiriaș, Alla Nacladcevscaia.

A susținut că, legislația în vigoare nu reglementează modul de achitare a serviciilor publice de gospodărie comunală (inclusiv și a celui de livrare a energiei termice) în spațiile nerepartizate ale fondului municipal de locuințe.

A afirmat că, instanțele judecătorești eronat au concluzionat că, SA „Cet-Nord” a respectat procedura prealabilă de soluționare a cauzei, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei. Or, art. 25 alin. (2) – (5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002 prevede că, în caz de neachitare a sumelor datorate, furnizorii, indiferent dacă au sau nu încheiate contracte cu consumatorii, pot acționa conform prevederilor alin. (2)-(4), în care se menționează următoarele: dacă suma datorată, inclusiv penalitățile, nu a fost achitată în termenul stabilit în contract, operatorul poate suspenda executarea contractului cu un preaviz de 5 zile lucrătoare. Reluarea furnizării/prestării serviciilor publice de gospodărie comunală se va face în termen de 3 zile lucrătoare de la data efectuării plății, iar cheltuielile aferente suspendării, respectiv reluării furnizării/prestării serviciului, vor fi suportate de consumator. Dacă după suspendarea contractului (sau după debranșare) consumatorul nu achită suma datorată, operatorul este în drept să acționeze consumatorul în judecată.”

A notat că, această procedură n-a fost respectată de către SA „Cet-Nord”, fapt ce a dus la depunerea acțiunii fără respectarea procedurii prevăzute prin lege de soluționare prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară, respectiv, cererea urma a fi scoasă de pe rol în temeiul art. 267 lit. a) CPC.

A declarat că, ignorarea sistematică de către SA „Cet-Nord” a acestei proceduri și dă naștere la apariția datoriilor pentru energia termică livrată, deoarece aplicarea corectă și eficientă a acesteia ar duce la stoparea la timp a livrării energiei termice și neadmiterea acumulării datoriilor.

A considerat că, este inadmisibil ca datoriile pentru energia termică livrată acumulate în rezultatul unui management defectuos al SA „Cet-Nord” să fie compensate din contul autorităților administrației publice locale.

A relevat că, instanțele judecătorești au menționat că, Primăria mun. Bălți este proprietarul apartamentului xxxx, fapt ce nu corespunde realității, deoarece în materialele dosarului nu există nici o probă, care să confirme că, dreptul de proprietate asupra respectivului apartament a fost înregistrat la organul cadastral în Registrul bunurilor imobile pe numele Primăriei mun. Bălți.

A invocat că, instanțele judecătorești, la examinarea cauzei, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și, anume, art. 17 alin. (4) și 51 alin. (1), (2), (5) și (8) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2018, art. 4 și 5 din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998 și art. 465 alin. (1) din Codul civil.

Prin referința depusă la 11 februarie 2021 SA „CET-Nord” a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei contestate la 23 decembrie 2020, iar la 28 decembrie 2020 recurenta a recepționat-o, fapt confirmat prin avizul de recepție a acesteia (f. d. 153).

Astfel, recursul declarat la 30 decembrie 2020 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Primăria mun. Bălți nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevelopativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Primăria mun. Bălți, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Primăria mun. Bălți ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Primăria municipiului Bălți se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic